

Gizarteratze eta eztabaidarako mintegia "Subiranotasun Humanitarioaren Praktika Afrikan"

2025eko Irailaren 18a (zoom)

Konklusioak

Sarrera

Mintegiaren helburuak honako hauek ziren:

1. Afrikako erakunde eta entitateek Subiranotasun Humanitarioan izan dituzten esperientziak partekatzea eta eztabaidatzea.
2. Subiranotasun Humanitarioaren etorkizuneko garapenerako aukerak identifikatzea, subjektu-populazioen zentralitatea aitortzeko prozesuekin, ezagutzaren lokalizazioarekin, Ekintza Humanitarioaren deskolonizazioarekin, eta abar. lotzeko.
3. Subiranotasun Humanitarioaren kontzeptua eta praktika komunitate humanitario globalera zabaltzea.

Mintegiak honako hizlari gonbidatuak izan zituen: DIKO (Niger), HESED (Kenia), 4YBIN (Tigray-Etiopia), eta SEADeko Lankidetzarako Ministerioa; eta parte-hartzaileen inplikazio eta partaidetza aktiboa ere.

Mintegiaren ekarpenak eta konklusioak

Hauek dira mintegiaren ekarpen eta konklusio batzuk:

1. Subiranotasun Humanitarioa ez da kontzeptu abstraktu bat, tokiko erakundeen praktika eta esperientzietatik sortzen baita.
2. Subiranotasun Humanitarioaren lau ildo nagusiak honako hauek dira: partaidetza eraldatzailea, inklusio osoa, autoritatearen zentzuan egiletasuna eta benetazko lokalizazioa.
3. Subiranotasun Humanitarioa ekintza humanitarioaren subjektu diren populazioek eta haien tokiko erakundeek, ekintza humanitario horren irizpideak, estrategiak eta jardunak era parte-hartzailean, inklusiboan, autonomoan eta arduratsuan erabaki eta definitzeko duten eskubide eta gaitasun eraginkor gisa definitu daiteke. Era berean, populazio horrekin esku hartzen duten eragile humanitario guztien erabateko kontu-ematea eskatzeko eskubidea dela esan daiteke.

4. Subiranotasun Humanitarioko prozesuek Ekintza Humanitario ororen erdigunea pertsonak direla onartzen dute, haien beharrezan, itxaropenak eta lehentasunak kontuan hartuta, beraiek identifikatzen dituzten bezala; eta hortik abiatuta egituratzen dira estrategia eta programa humanitarioak.
5. Subiranotasun Humanitarioa, partaidetza eta kontu-emanak prozesu eraldatzaileak dira, erakundeen identitateari estuki lotuta daudenak.
6. Jada, zenbait erakundeek Subiranotasun Humanitarioaren bidean urrats erabakigarriak hartu dituzte, izan ere, beren irizpide, politika humanitarioak eta strategiak garatu dituzte; horrek nazioarteko agentzia eta finantzatzaileekin maila handiagoko solasaldia izatea ahalbidetzen dielarik.
7. Subiranotasun Humanitarioa kudeatzeko, beharrezkoa da partaidetzaren ikuspegia aldatzea, lankidetzaren askoz ere gehiago kontuan har ditzan tokian-tokian planteatutako beharrak, lehentasunak eta nahiak, eta ez ditzan nazioarteko eremutik ezarritako irizpideak inposatu. Horrek nazioartekoaren eta nazio- eta toki-arloaren arteko botere-harremanak berronkatzea dakar.
8. Subiranotasun Humanitarioaren termino eta praktika espezifikoak testuinguruan kokatzea garrantzitsua da, testuinguru bakoitzak aplikazio indibidualizatua eskatzen baitu.
9. Hezkuntza eta komunikazioan tokiko kultura eta hizkuntzetatik lan egitea garrantzitsua da, eta prozesu horiek guztiak dokumentatzea, beste erakunde batzuekin partekatu ahal izateko.
10. Partaidetzaren egoera eta Subiranotasun Humanitarioaren egoera ezagutzeko tresna zehatzak izatea garrantzitsua da; horretarako, [eLankidetzaren](#) webgunean edo [Fernando Almansaren](#) webgunean eskuragarri dauden SIGPyR edo TAHUSO bezalako tresnak erabilgarriak dira.
11. Prozesu guzti hauetan gazteak inplikatzeko oso garrantzitsua da, ekintza humanitario bat planteatu dezaten, energia eta ikuspegi berrieekin eta populazioetan arreta handiagoa jarrita.
12. Benetako partaidetza emateko eta erabat inklusiboa izateko behar adina baliabide esleitu behar dira. Hortaz, entzuteko, itzulpenak egiteko, hizkuntza eta komunikazio-moduak egokitzeko etab. denbora eskaini behar da.
13. Agentzia emaileek eta nazioarteko erakundeek ezartzen dituzten irizpideak malgutu behar dira, bai eta finantzaketa-metodoek garatu duten gehiegizko sofistikazio teknikoak murrizten ere, biztanleriatik eta toki-erakundeetatik irizpideak lehenesteko.
14. Ekintza humanitarioaren egungo ereduak, batzuetan, biztanleriaren premiek ekintza humanitarioa gauzatzeko moduak berak biztanleria horren duintasuna kaltetzen duen egoeretara eramaten dutela onartzen da. Horrek ez luke inoiz horrela izan behar, eta Subiranotasun Humanitarioa bide egokia da egungo sistemaren deformazio horiek saihesteko.
15. Subiranotasun Humanitarioa krisietako larrialdiaren fase espezifikoetik askoz harago hedatzen da, eta pertsonak krisi humanitarioen pean bizi diren testuinguru zabaletara begiratzen du.

16. Subiranotasun Humanitarioak, bere ezarpenean, erronka handiak planteatzen ditu, baina bide zuzena da eta horiei heldu behar zaie, etikoki eredu handiagoa baita eta funtzionatzen baitu, populazioen duintasuna erabat errespetatzen baitu.
17. Tigrayko Ikasketa Humanitarioen Zentroa sortzea, Mekelleko Unibertsitatearekin batera, 4YBINek, Egoaizia eta Deustuko Unibertsitatearekin batera, bultzatutako Subiranotasun Humanitarioa sustatzeko prozesurik garrantzitsuena da.
18. SEADen, Subiranotasun Humanitarioa praktikan jartzeko, Lankidetzeta Ministerioak SEADen lankidetzeta-politika eta -estrategia oinarritzen duten lehen irizpideak lantzen ari da, eta lankidetzeta-eragile guztiek bertan kokatu beharko lukete.
19. Kenyan, TAHUSO tresnaren aplikazioak HESEDi erakunde gisa hobeto ezagutzeko eta ahulenak diren elementuak hobetzeko aukera eman dio. Erakundea kontzienteagoa da orain, eta komunitatearen premiekiko harkorragoa.
20. Nigerren, DIKOk nazio- eta eskualde-mailako aktore rolean duen konfiantza indartu du. Beren esperientzia partekatzen dute beste erakunde batzuen prestakuntzaren bidez, Nigerren erakundeak harremanetan jartzeko plataforma digital bat bultzatu dute, eta eskualdeko ekimen bat sustatu dute tokiko eragileek Sahelen erantzun humanitarioan (ISLAH) parte har dezaten bultzatzeko.